

HÃY VUI LUÔN TRONG NIỀM VUI CỦA CHÚA!

Cha Sami Nehme năm nay 35 tuổi và thụ phong Linh Mục trong Giáo Hội Công Giáo maronít Libăng cách đây 6 năm. Từ tháng 9 năm 2011 Cha du học tại Pháp nơi phân khoa thần học ở Lyon. Xin nhường lời cho Cha kể lại quyết định trở thành linh mục, một chọn lựa làm đảo lộn con đường sự nghiệp tương lai.

Tôi sinh ra tại ngôi làng nhỏ nằm ở phía Bắc nước Libăng nơi mà Kitô-hữu và tín đồ hồi giáo chung sống an hòa. Trong thời niên thiếu tôi đã chứng kiến cảnh chiến tranh tàn phá quê hương. Như bao gia đình nghèo khác, thân phụ tôi phải ra đi kiếm sống bên nước Kuwait và gởi tiền về giúp vợ con ở lại quê nhà. Mùa hè năm 13 tuổi tôi theo mẹ và em gái sang thăm Ba đúng vào lúc Saddam Hussein đem quân đánh chiếm Kuwait. Gia đình tôi may mắn thoát khỏi Kuwait nhờ đường dây

liên đới tuyệt vời.

Nhờ tham gia tích cực vào các sinh hoạt của giáo xứ và gia nhập các nhóm cầu nguyện mà tôi khám phá ra Kinh Thánh và con đường cầu nguyện. Việc học của tôi tiến triển tốt đẹp. Năm 17 tuổi tôi ghi danh vào đại học Tripoli và chọn ngành kỹ sư kiến tạo dân tác (ingénieur en génie civil). Tôi thích khoa học, yêu quê hương và muốn thu thập kiến thức để góp phần xây dựng đất nước. Người dân Libăng chúng tôi thường lạc quan, yêu cuộc sống và tin nơi một tương lai hòa bình.

Tôi học hành chuyên chăm, lợi dụng tối đa cuộc sống sinh viên và sau 5 năm làm việc cần mẫn tôi vui mừng thấy mình đạt thành quả tốt. Tôi sắp ra trường với bằng kỹ sư mang lại niềm hãnh diện cho Song Thân cùng toàn gia đình, nơi chúng tôi chung sống hài hòa hạnh phúc.

Thế nhưng, mọi sự thay đổi hết vào chính ngày trước khi tôi ra trường. Hôm ấy là một buổi tối tháng 6 năm 2000. Tôi mời Cha Mẹ đến nói chuyện. Trước mặt hai vị, tôi thông báo cho hai ngài biết là tôi đã suy nghĩ kỹ và muốn gia nhập Chúng Viện để trở thành Linh Mục. Cha Mẹ tôi thật ngỡ ngàng và cũng tỏ ra lo âu nữa. Tôi sắp hy sinh một tương lai báo hiệu rạng rỡ và là niềm hãnh diện cho hai ngài để chọn một con đường đi ngược hoàn toàn với tất cả những gì tôi đã chuẩn bị cho tới lúc ấy. Chỉ dần dần với thời gian, Song Thân tôi mới hiểu và chấp nhận quyết định của tôi. Hiện tại thì tôi biết các ngài thật hạnh phúc vì tôi là Linh Mục, như một nụ cười trao tặng THIÊN CHÚA!

Lý do nào đưa tôi đến một quyết định quan trọng như vậy? Thưa, trước tiên là nhờ lời Đức Chúa GIÊSU hỏi: "Này Simon, con có mến Thầy không?" (Gioan 21,16). Lời này cứ theo tôi mãi trong thời niên thiếu. Ngoài ra có một lời nguyện trong thời gian tôi phụ trách một nhóm trẻ như sau: "Lạy Chúa, chúng con thưa với Chúa là chúng con yêu mến Chúa. Xin Chúa hãy biến lời nói của chúng con thành hành động!" Chuyển từ lời nói sang hành động, từ bỏ tất cả để bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ và dâng hiến cuộc đời để phục vụ tha nhân, đó cũng là câu hỏi cứ bám sát tôi trong thời niên thiếu. Nhưng tôi chưa sẵn sàng. Chỉ vào lúc tôi chính thức thực sự bước vào cuộc đời, câu hỏi mới trở thành quyết liệt. Và tôi chấp nhận một chọn lựa mang tính chất tuyệt đối.

Thời gian 6 năm trong Đại Chúng Viện trôi qua mau trong việc đào sâu môn triết học và thần học, thỏa mãn niềm khao khát của lý trí. Nhưng nhất là bầu khí và cuộc sống huynh đệ được ghi dấu bởi kinh nguyện và việc đào sâu Đức Tin. Cũng phải nhắc đến các lễ hội trong Chúng Viện thường được người Libăng yêu thích. Ngoài ra các chủng sinh chúng tôi còn được phân chia đi công tác mục vụ nơi các giáo xứ, đặc biệt là các sinh hoạt cạnh trẻ em và giới trẻ. Tôi không bao giờ hối hận và lui bước trước chọn lựa của mình. Và chọn lựa đã mang đến cho tôi hồng phúc được thụ phong linh mục ngày 30-6-2006 trong giáo phận Batroun để phục vụ Giáo Hội Công Giáo maronít Libăng.

... "Anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại: vui lên anh em! Sao cho mọi người thấy anh em sống hiền hòa rộng rãi, Chúa đã gần đến! Anh em đừng lo lắng gì cả. Nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn, mà giải bày trước mặt THIÊN CHÚA những điều anh em thỉnh nguyện. Và bình an của THIÊN CHÚA, bình an vượt lên trên mọi hiểu biết, sẽ giữ cho lòng trí anh em được kết hợp với Đức Chúa GIÊSU

KITÔ. Ngoài ra, thưa anh em, những gì là chân thật, cao quý, những gì là chính trực tinh tuyền, những gì là đáng mến và đem lại danh thơm tiếng tốt, những gì là đức hạnh, đáng khen, thì xin anh em hãy để ý. Những gì anh em đã học hỏi, đã lãnh nhận, đã nghe, đã thấy ở nơi tôi, thì hãy đem ra thực hành và THIÊN CHÚA là nguồn bình an sẽ ở với anh em”
(*Philipphê 4,4-9*).

(*“Église de Saint-Étienne”, diocèse de Saint-Étienne, No 533, Avril 2012, trang 22-23*).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt